

jaarboeken der vrijheid ontluiserd had. Zij verklaarden het gebeurde voor „informeel, onwettig en nietig.”

Dinsdag 16 Juni des morgens ten 9 ure kwam de raad weer bijeen en vernam van den voorzitter, dat de commissie uit de representanten in de stad was aangekomen. Zij was bij haar aankomst door de wethouders Van Zeller en Van Hoogstraten, de raden Plemp en Van Tomputte en den locosecretaris Vink gecompimenteerd. De commissie was met den voorzitter overeengekomen, dat zij eerst met de gedeputeerden der burgerij zou spreken en zich eerst daarna naar den raad zou begeven, die dan tot twee uur bijeenblijven zou. Om de commissie in te lichten over het gebeurde op 14 Juni, werden aangewezen de wethouders Van Zeller en Van Hoogstraten en de raden Ellinckhuijzen, Hofman en Van Vollenhoven. Inmiddels waren op Maandag 15 Juni de wijkvergaderingen bijeengekomen. Uit zes der elf ingekomen rapporten bleek, dat deze wijken het voortduren van den zittenden raad voorstonden. De raad besloot nu bij publicatie ter kennis der burgerij te brengen, dat wethouders en raden hunne posten tot Donderdag 18 Juni zouden blijven bekleeden.

In diezelfde zitting verscheen ook burger Hordijk-Verstolk, die op Zondag het stuk aan den raad had voorgelezen. Deze was blijkbaar angstig geworden, toen hij zich in de courant als het hoofd der commissie genoemd zag. Hij kwam nu mededeelen, dat hij slechts als secretaris der gemeenebestgezinde burgersocieteit aanwezig geweest was en dat hij het stuk op last van den president der commissie, burger Pompeyra, had voorgelezen. Hij verzocht opneming van zijn verklaring in de notulen der vergadering en plaatste deze ook in de courant. Hij werd daarover zeer lastig gevallen o.a. in de Rotterdamsche courant van 23 Juni 1795, waartegen hij zich met een uiterst vervelend en langdradig stuk verdedigde.

De besturen der societeiten hadden getracht de Groote kerk voor een bijeenkomst hunner leden te doen openen. Dit was hun door den koster geweigerd. De burgers Jacobus van Dijk en Hendrik Vermeer Jansz. kwamen bij den raad met den eisch, dat de kerk voor de leden der societeiten geopend zou worden. De voorzitter vroeg hun of dit een vordering